

[Poul Nødgaard]

før vi gør denne lov færdig. Jeg går ud fra, at der fra regeringspartierne side er så stor velvilje over for en opposition, der er lidt usikker over for det, man gerne vil gennemføre her.

Jeg er også måske lidt betænkelig ved, at lokaludvalgene skal udpeges af de enkelte kommunalbestyrelser.

Vi er en kommune på 28.000 indbyggere, der stadig væk har en hel del af de gamle sognekommuner, der er indgået i storkommunen. Hvis man lavede sådanne lokaludvalg, kunne jeg forestille mig, at de stort set ville følge de gamle grænser, vi kendte fra før kommunesammenlægningen i 1970, og jeg ville da have tiltro til, at man f.eks. i Vigersted Sogn, hvor jeg bor, der er en del af Ringsted storkommune med 1.200 indbyggere, trygt kunne overlade det til de 1.200 mennesker at gå ned på skolen og sætte et kryds ud for dem, der kandiderede til at komme ind i disse lokaludvalg.

Når det er sagt, må jeg også sige, at det gør mig lidt mere bange, at der måske vil ligge en hel del unødvendig administration i det, og vi vil i hvert fald med interesse se på, hvordan man har grebet disse ting an i Herlev og i Ejby, for i sådan en sag kan vi ikke handle med bind for øjnene. Der drejer det sig om, at vi nøjagtig ved, hvad vi går ind til, for man må ikke glemme, at hvis dette bliver sat i gang – og det er heldigvis frivilligt – må vi regne med, at det er et stort skib, vi sætter i vandet, og så skal Folketinget også have stor vished for, at dette skib sejler i nogle rigtige retninger.

Jeg har også bemærket, at Københavns Kommune ikke er taget med i forslaget, men så gjorde jeg mig den ulejlighed, som fru Pernille Frahm måske ikke har gjort sig, at jeg læste den skriftlige fremsættelse, og der står – fru Pernille Frahm kan selv slå op i den – at det er, fordi Københavns Kommune ikke har rettet henvendelse om det. Det kan jeg altså ikke tage som en gyldig forklaring, for Københavns Kommune har nu engang vel ca. en lille million indbyggere, og jeg mener, at hvis den ikke har rettet henvendelse til ministeriet, inden man lavede dette lovforslag om disse lokaludvalgstanke, kunne ministeriet og dets udmærkede embedsmænd selvfølgelig have rettet henvendelse til Københavns Kommune, så hvis loven bliver vedtaget, vil jeg nok finde det ret ulogisk, at den ikke også gælder for Københavns Kommune.

Det er meget vigtigt for Fremskridtspartiet, at der bliver tale om frivillighed, så man altså ikke sådan lige kan diktere, at der skal være lokaludvalg. Det, jeg er mest spændt på, er den kompetencedeling, der bliver mellem den pågældende kommunalbestyrelse, altså byrådet, eller hvad man nu kalder det, og de pågældende lokaludvalg, for én ting står helt fast, nemlig at hvis disse lokaludvalg ikke bliver udstyret med en vis kompetence – så man føler, at når man går til møde en gang om måneden, er det for at beslutte nogle ting, så det bliver, som man har sagt – tror jeg, det bliver meget svært at få folk til at sidde i disse lokaludvalg.

Inden indenrigsministeren nu skal runde dette lovforslag af, vil jeg lige spørge, om det er meningen, at skolebestyrelse, idrætsforeninger og så fremdeles skal ind i disse lokaludvalg. Vi har stort set en skole i hvert af de gamle sogne, men hvordan kommer skolebestyrelsen ind i hele denne lokaludvalgstanke?

Vibeke Grønbæk (RV):

Det Radikale Venstre er meget tilfreds med dette lovforslag, der nu gør det muligt for alle kommuner at oprette et lokaludvalg. Det er frugten af et godt frikommuneforsøg, der med succes har kørt i bl.a. Herlev og Ejby.

Mange – og ikke mindst Det Radikale Venstre – har fulgt dette arbejde med stor interesse. Denne nye mulighed giver kommunerne chancen for at oprette lokaludvalg, der kan være med til at engagere borgerne og give dem medindflydelse, og disse udvalg skal – som det også er blevet sagt – udstyres med en selvstændig kompetence til at træffe afgørelser på mange områder, som jeg ikke her skal remse op, men jeg giver den forrige taler fuldstændig ret i, at disse udvalg skal have en ordentlig kompetence, for ellers bliver lokaludvalgene en narresut, og det er de ikke tjent med; det handler om at styrke lokalsamfundets politiske medleven.

Det Radikale Venstre har talt for lokalråd og -udvalg i mange år for netop at styrke nærdemokratiet. Kommune betyder faktisk fællesskab, men på landet er der mange, der ikke føler, at de har meget af det længere. Kommunerne udvikler sig, og nogle bliver for stive og i nogles øjne bureaukratiske, mens andre bliver mere åbne og brugervenlige, men det, der tæller, er medindflydelse og engagement på ens